

Premi UPC de ciència-ficció 1991

Conferència, novembre 1991

Marvin Minsky

Intel·ligència artificial i ciència-ficció

El Dr. Marvin Minsky té un currículum replet de guardons acadèmics pel seu treball com a investigador (Turing Award, Killian Award, etc.) i és reconegut com un dels pares de la Intel·ligència Artificial.

Doctorat en matemàtiques a la Universitat de Princeton, Minsky fou un dels pioners d'aquesta matèria, des de la seva participació a la històrica conferència del 1956 fins el seu paper com a fundador de la American Association on Artificial Intelligence i del Laboratori d'Intel·ligència Artificial del MIT, on Marvin Minsky és professor.

Però, a més, el Dr. Minsky és un conegut aficionat i amant de la ciència-ficció, gènere al qual ha incorporat la seva novel·la *The Turing Option* (1992), escrita conjuntament amb Harry Harrison. Com era d'esperar, la novel·la narra la reconstrucció d'un cervell humà gràcies a pròtesis informàtiques al si d'una suggerent narració d'aventures.

"Intel·ligència artificial i ciència-ficció", que començava així:

"Quan era nen vaig començar llegint als Vells Mestres de la Ciència-ficció. Vaig llegir les narracions d' H.G Wells i Juli Verne. I les d' Hugo Gernsback. Després vaig descobrir a la generació d' Astounding: Isaac Asimov, Robert A. Heinlein, Lester del Rey, Arthur C. Clarke, Frederik Pohl i Ted Sturgeon —i al seu gran editor-escriptor John Campbell. Aquells pensadors em van mostrar tantes idees que per a mi es van convertir deus — junt a Galileu, Darwin, Pasteur i Freud. Però hi havia una diferència. Els escriptors de ciència-ficció estaven vius. Al principi els vaig adorar a distància. Però més tard em vaig trobar amb ells i es van convertir en bons amics meus. I després la següent generació, i també la següent. Zelazny i Silverberg. Niven i Pournelle. Benford i Brin. Vernor Vinge, un col·lega matemàtic. Estic segur que tots poden comprendre quina profunda experiència fou arribar a conèixer i, inclús, col·laborar amb aquells meravellosos pensadors.

Inclús avui continuo llegint més ciència-ficció que qualsevol altra cosa (...). Els escriptors de ciència-ficció es pregunten sobre què succeiria si les nostres tecnologies, les nostres societats i inclús les nostres pròpies ments funcionessin de manera diferent.

Entre la meua pròpia recerca científica i els escrits d'aquells autors, he pogut viure algunes connexions reals, com treballar amb Clarke i Pournelle (i també amb Werner von Braun) en alguns comitès de la NASA; desenvolupar amb Heinlein el concepte d' "operació a distància"; discutir sobre robòtica amb Asimov; eliminar el que és fals i el que és legendari de l'antigravetat junt amb Campbell; dictar a un institut una conferència compartida amb Ted Sturgeon; i desenvolupar la idea de "carregar" una personalitat humana dins d'un sistema a partir de les idees de Pohl i Williamson. I, més recentment, escriure amb Harry Harrison una nova novel·la: *The Turing Option*".